

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

**KORKU
TUNELİ**
Canavarlar Adası

GENÇ HAYAT

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesi'ni bitirdi. Ardından, girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi'nden Umumî Psikoloji (tezli), Tecrübî Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesi'nden de Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında "Altinköprü Yayınevi"ni kurarak, kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayımlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayımlanmış yetmiş aşkın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra psikoloji, çocuk eğitimi ve çocuk edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu "İlgi Yayıncılık" ve "Güçlü Yayıncılık" bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl "Ders Kitapları Anonim Şirketi"nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdükten sonra emekli olmuştur. Yaşamını hâlen Yalova'da sürdürmekte olan yazarın psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarındaki eserleri Hayat Yayın Grubu tarafından yayımlanmaktadır.

Hayat Yayınları

- Çocuk Psikolojisi
- Genç Kız Psikolojisi
- Genç Erkek Psikolojisi
- Şahsiyet ve Karakter Analizi
- Beden ve Yüz Yapısıyla Karakter Analizi
- El Yazısıyla Karakter Analizi
- Psikolojik Testler ile Karakter Analizi

Genç Hayat

Serüven Peşinde Dizisi

- Batık Kent'e Yolculuk
- Ateş Kent'ten Kaçış
- Bizans'ın Gizli Hazinesi
- Uzayın Tutsakları
- Hayalet Gemi
- Kızıl Ejder
- Yedi Belâ Çetesi
- Korkunç Tuzak
- Efsaneler Gezegeni
- Katil Kim?
- İstanbul'da Tehlike
- Piri Reis'in Hazinesi
- Kayıp Prens
- Büyük Soygun
- Çin Seddi'nin Ötesinde
- Oyun İçinde Oyun
- Altın Maske
- Korku Sirki
- Uzaydaki Düşman
- Deniz Kurdu
- Kâhin
- Tehlikeler Gezegeni
- Kâbus Şatosu
- Günlükteki Sır

Macera Geçidi Dizisi

- Kanıt Peşinde
- Ajan X
- Batıktaki Hazine
- Yeni Dünyalarda
- Sultanın Altınları
- Tehlike Çemberi
- Gol Kralı Kaçırıldı
- Lanetli Miras
- Ölümcül Takip
- Altın Kent'in İzinde
- Uzaylılar Dünya'da
- Yaşamak İçin
- Büyük Yarış
- Tehlikeli Oyun
- Ölümünden Kaçış
- Robotlar Cehennemi
- Hazinesinin Peşinde
- Kod Adın Bukalemun
- Çalınan Tablo
- Tanık Tehlikede
- Müze Sokağı Cinayeti

Korku Tüneli Dizisi

- Yarasalar Vadisi
- Canavarlar Adası
- Korkunç Palyaçolar
- Tehlikeler Evi
- Yasak Gezegen
- Cesaret Sınırı

Çilek Kitaplar

- Hayvanlar Dünyasından Masallar
- Masal Bulutu
- Kral Aslan Kara Korsan'a Karşı
- Kral Aslan Büyük Tufan

Hayat Okul

- Çevreciler İş Başında (10 Kitap)
- Kral Aslan Masallar Dünyasında

KORKU TUNELİ

Her kitabını soluk soluğa
okuyacağınız yeni bir dizi

- › Yarasalar Vadisi
- › Canavarlar Adası
- › Tehlikeler Evi
- › Korkunç Palyaçolar
- › Yarak Gezegen
- › Cesaret Sınavı

KORKU TUNELİNE GİRİN
CESARETİNİZİ TEST EDİN!

Cesur Dostum,

Elindeki kitabı bugüne kadar okuduğun diğer kitaplar gibi okumayacaksın!. Sayfa altlarındaki yönlendirmeleri kullanarak ilerleyecek ve zaman zaman önemli kararlar vereceksin..

Zaten okuyacakların, senin bu kararlarına göre değişecek ve gelişecek. Yapacağın her seçim sonrasında, kitabın farklı bir sayfasına gidip yaptığın seçime göre farklı bir olay yaşayacaksın. Bu yüzden maceranın sonunu da senin kararların belirleyecek.

Yalnız dikkat et! Yapacağın seçimlerin sonucunda çok parlak başarılar kazanabileceğin gibi, ürkütücü sonuçlarla da karşılaşabilirsin. Kararlarını verirken, seçimlerinin sana yükleyeceği sorumluluğun bilincinde olmalısın.

Umarım hep doğru seçimler yapar ve mutlu sona ulaşırsın. Ancak kötü bir sonla karşılaşsan bile sakın yılgınlığa kapılma! Kazandığın deneyimle şansını yeniden dene. Ta ki dilediğin başarıya ulaşana dek! Unutma, yaşam bir maceradır. Başarı için savaşan, sonunda mutlaka kazanır.

Korku Tüneli, her kitabını soluk soluğa okuyacağın bir dizi... Ancak bu kitaplar, karşı karşıya kalabileceğin güç ve çelişkili koşullarda karar verme yeteneklerini de geliştirecek. Ulaştığın olumlu veya olumsuz sonuçlar karşısında doğru tepkilerde bulunmaya yönlendirecek. Böylece kişiliğini de geliştirecek. Önemle öneririm.

Psikolog Tuncel Altınköprü

*Başarıya giden yolda önümüzdeki
en önemli engel, kendi korkularımızdır.*

CANAVARLAR ADASI

Rüzgârı arkanızdan almış, ufka doğru ilerliyorsunuz. Oldukça güçlü bir rüzgâr bu... Dalgaların üzerinde âdeta uçuyorsunuz. Çok geçmiyor; Alaçatı kıyıları arkanızda görünmez oluyor. Bir ay sonra Olimpiyatlar var... Amacınız, ülkenize altın madalyayla dönmek... Bunun için de çalışmalı, çok çalışmalısınız. O nedenle, bu elverişli rüzgârı kaçırmak istemiyorsunuz. İlerledikçe ilerliyor, gittikçe gidiyorsunuz. Çam ve zeytin ağaçlarıyla kaplı altın kumsallı adaların kâh sağından, kâh solundan geçip ilerliyorsunuz.

Tam, "Artık geri dönsem, iyi olacak." diye aklınızdan geçirdiğiniz anda, size doğru hızla yaklaşan bir köpek balığı sürüsüyle ürperiyorsunuz. İster istemez, "Aman Allah'ım!" diye bağıriyorsunuz korkuyla. "O kadar az bir mesafe var ki aramızda... Böyle ilerleyecek olursam, içlerine düşeceğim az sonra. "

Köpek balıkları, üzerinize doğru öyle büyük bir hızla geliyorlar ki... Yolunuza devam etseniz de, geri dönse-
niz de ortalarına düşeceksiniz. Ancak ilerlemenizi sür-
dürüp yanlarından geçmeyi denerseniz, belki dikkatleri-
ni üzerinize çekmeyebilirsiniz.

Ani bir kararla, bu tek şansınızı değerlendirmeye karar veriyorsunuz. Yelken kolunu kendinize doğru hafifçe çekiyor ve köpek balıklarının yanından sıyrılıp geçmeyi deniyorsunuz. İşte bu anda, onları çok yakından görme olanağı buluyorsunuz. "Bunlar, Büyük Camgöz Köpek Balıkları..." diyorsunuz. Akdeniz'in en yırtıcı yaratıkları... Fakat bu kadar büyükleri görülmuş, duyulmuş şey değil... Eğer Javs filmindeki o canavarlar burada olsalardı, onlar bile bunların yanında küçük kalırlardı." Neyse ki bu dev köpek balığı sürüsünün yanından sessizce geçiyor ve uzaklaşmaya koyuluyorsunuz.

Fakat olmuyor. Siz onlarla aranızı tam açacakken, canavarlar sizi son anda fark ediyor. Hepsi saniyeler içinde ve keskin dönüşlerle birbiri peşi sıra ardınıza düşüyor. Böylece onlarla aranızda amansız bir yarış başlıyor. Fakat bu, şimdiye kadar girdiğiniz yarışlardan çok daha farklı... Tam anlamıyla bir ölüm - kalım yarışı... Şu anda madalya için değil, sadece yaşamak için yarışyorsunuz. Hem de olanca gücünüzle ve tüm becerilerinizi zorlayarak...

Ne yazık ki aranızı sadece, onların sizi fark etmeleriyle peşinize düşmeleri arasında geçen süre içinde açabiliyorsunuz. Bundan sonra zaman, sizin yararınıza çalışmıyor. Köpek balıkları sürekli olarak size yaklaşmaya ve aranızdaki uzaklığı kapatmaya başlıyor. Şimdi tek bir umudunuz var... Şu ilerinizde görünen küçük ada... Bu canavarlar size yetişmeden oraya bir varabilseniz... Ancak bu hiç kolay gözüküyor. Yine de, bütün yeteneklerinizi kullanarak olanaksız başarmaya çalışıyorsunuz. Peşinizde koca bir sürü, ufuktaki o adaya doğru âdeta uçarak ilerliyorsunuz.

Saatler gibi geçen dakikalar boyunca, gidebileceğiniz en yüksek hızla ilerliyorsunuz. Sonunda, yalnızca beş yüz metre kalıyor o küçük adayla aranızda... Ancak bütün çabanıza karşın, köpek balıkları hemen arkanızda... Suya dalıp çıkarlarken sıçrattıkları damlacıkları bile artık tek tek seçebiliyorsunuz. Canavarlar, artık o kadar yakınınızda...

İçlerinden en öndeki; belli ki sürünün önderi, ani bir atakla size doğru atılıyor. Bir gözünüz zaten sürekli ardınızda... O yüzden, onun bu atağını hemen fark ediyorsunuz. Fark eder etmez de, ani bir dönüşle bu saldırıdan kurtulmaya çalışıyorsunuz. Ancak sadece birkaç salise kadar geç kalınca, çabanız sonuç vermiyor. Beş metre uzunluğundaki sörf tahtanızın yaklaşık bir metresi, canavarın sivri ve keskin dişlerle dolu ağzında paramparça oluyor.

Saldırıyla birlikte dengenizi yitiriyor ve hemen ardınızdaki köpek balıklarının üzerine devrilecek gibi oluyorsunuz. Neyse ki son anda yelkeninizi dengelemeyi ve sörf tahtanızın üzerinde kalmayı başarıyorsunuz. Âdeta budanmış bir sörf tahtasıyla böyle çalkantılı bir denizde yol almak hiç kolay değil... Ancak siz yine de, ilerlemeyi başarıyorsunuz.

Peşinizdeki canavarlara yem olmak istemiyorsanız, o adaya ulaşmak zorunda olduğunuzu biliyorsunuz. Büyük bir korkuyla dönüp dönüp arkanıza bakıyorsunuz. Canavarlar hâlâ, sörf tahtanızdan kopardıkları parçanın deniz yüzeyine saçılan köpükleriyle oynuyorlar. Bunu görüp biraz olsun rahatlıyorsunuz. "Kopardıkları sörf tahtasının yenilecek bir şey olmadığını görüp beni izlemekten vazgeçerler belki." deyip biraz olsun umutlanıyorsunuz.

Fakat hayır! Bu canavarların peşinizi bırakmaya hiç niyetleri yok... Sörf tahtanızın köpükleri, onları sadece beş - on saniye oyalayabiliyor. Bakıyorlar ki bunlar damak zevklerine uymuyor, hepsi birbiri peşi sıra yeniden ardınıza düşüyor.

Neyse ki o arada köpek balıklarıyla aranızı biraz olsun açmış ve adaya biraz daha yaklaşmış bulunuyorsunuz. Ancak bunun, canınızı kurtarmaya yetmeyeceğini görebiliyorsunuz. Çünkü altınızdaki sörf tahtasıyla artık eskisi kadar hızlı gidemiyorsunuz. Oysa köpek balıklarının, saatte yüz kilometrenin üzerinde hız yapabildiklerini ve kısa zamanda size yetişeceklerini çok iyi biliyorsunuz. Zaten yetişiyorlar da... Yine de, kişiliğinizin bir parçası olan savşçı ruhunuzla mücadele etmeyi sürdürüyorsunuz.

Adaya elli metre kala, başınızı çevirip bir kez daha arkanıza baktığınızda, sürünün başındaki dev köpek balığını yine ardınızda buluyorsunuz. Hem de olanca büyüklüğüyle açtığı o korkunç ağızıyla... Bu kez hiç yön değiştirmeye kalkışmıyorsunuz. Çünkü öyle bir zamanınızın da, olanağınızın da olmadığını çok iyi biliyorsunuz. Canavarın âdeta bir kâbustan fırlayan ağzının, bir sörf tahtanıza doğru uzandığını görüyorsunuz. Bir de onu koparıp aldığını...

Siz o anda tüm becerinizle, sadece sörf tahtanızın üzerinde kalmaya çalışıyorsunuz. Çünkü suya düştüğünüz anda, bütün sürünün üzerinize üşüşeceğini ve saniyeler içinde sizi yok edeceğini çok iyi biliyorsunuz. Yalpalıyor, devrilip suya düşecek gibi oluyor; fakat ayakta kalmayı başarıyorsunuz. Ancak bu yarım sörf tahtasının üzerinde daha ne kadar durabileceğinizi kestiremiyorsunuz.

Köpek balıklarının tümü, kopartıkları sörf parçasının çevresinde dört dönerlerken, içlerinden sadece biri, kısa bir duraklamanın ardından yeniden peşinize takılıyor. Sizse hâlâ, artık iyice yaklaştığınız kumsala varma çabasındasınız. Başınızı çevirdiğinizde, sipsivri dişlerle dolu o korkunç ağız hemen arkanızda, ardına kadar açılmış buluyorsunuz. Canavarın korkunç burnu, bacaklarınıza değdi degecek. O ağız kapandığında yok olacağınızı biliyorsunuz.

İşte bu bilinçle, bütün gücünüzü kollarınıza veriyorsunuz. Tutunduğunuz bumbanın üzerinde bir anda amuda dikiliyor ve kendinizi ileriye doğru atıyorsunuz. Havada yüz seksen derece dönüyor ve ayaklarınızın üzerinde yeniden suya düşüyorsunuz. Bastığınız yerde su, sadece belinize geliyor. Dev köpek balığıysa tam karşınızda... Sipsivri dişlerle dolu ağızını açmış bir kez daha üzerinize geliyor.

Neyse ki yelken direği tam önünüzde, suyun üzerinde yüzmekte. Üstelik canavarın son saldırısıyla tümüyle parçalanan sörf tahtasından ayrılmış hâlde... O hırs ve öfkeyle öyle bir güç yükleniyor ki bedeninize; o direği, üzerindeki yelkenle birlikte kavrayıp havaya kaldırveriyorsunuz. Dev canavarın tüm hızıyla sizi parçalamaya geldiği anda da; elinizdeki direğin sivri ucunu, tıpkı bir şövalye mızrağı gibi onun açık ağızına doğru yöneltiyorsunuz.

Dev köpek balığı; olanca yırtıcılığıyla size saldırırken, siz de elinizdeki direk ile birlikte ona doğru atılıyorsunuz. Yaklaşık dört buçuk metre uzunluğundaki karbon sörf direğini, canavarın açık ağızından sokup bedeninin derinliklerine doğru itiyorsunuz. Hem de, sahip olduğunuz bütün güçle...

Sizin itme gücünüzle canavarın o inanılmaz hızı birleşince, dört buçuk metre boyundaki yelken direğinin hayvanın ağzından girip karnına ulaşması bir oluyor. Buradan da, tüm iç organlarını parçalayarak dışarıya fırlıyor. Siz de bir anda, canavarın birer kama boyutundaki dişleri ve kin dolu gözleriyle burun buruna geliyorsunuz.

Yaralı canavar, çektiği can acısıyla çırpınarak denizi kan ve köpük içinde bırakırken, bir yandan da size saldırmaktan geri durmuyor. Onun bu saldırısından, ancak kendinizi yana atarak kurtulabiliyorsunuz. Sonra da olanca gücünüzle kıyıya doğru yüzmeye koyuluyorsunuz. Canavar yeniden üzerinize atılacak oluyor. Aranızdaki uzaklık öylesine az ki tüm umutlarınız tükeniyor. İşte bu anda, hiç beklemediğiniz bir yardım imdadınıza yetişiyor.

Geride kalıp sörf tahtanızın köpükleriyle oynayan köpek balıkları, tam da bu anda oracıkta bitiveriyor. Siz onların üzerinize saldırmasından korkarken, bunlar doğruca yaralı arkadaşlarının üzerine atılıyor. Her bir köpek balığı, her ısırışlarında koca bir parça kopartarak arkadaşlarını tüketmeye koyulurken; siz kendinizi güç bela kıyıya atıyorsunuz. Geriye dönüp baktığınızda, dev bir iskeletin çevresinde dönüp duran köpek balıklarını görüyorsunuz. Bir de suyun üzerinde dalgalarla birlikte salınan yelken direğinizi...

Bu dev canavarlar, bir süre daha iskelet hâlinde kalan arkadaşlarının çevresinde dolanıp duruyorlar. Ta ki ondan kopartabilecekleri bir lokma et olsun kalmadığından emin oluncaya kadar... Ancak bundan sonra oradan uzaklaşıyor ve adanın çevresindeki turlarını sürdürmeye devam ediyorlar.

Bir yandan bu dev köpek balığı sürüsünü gözlüyor, bir yandan da bu adadan nasıl kurtulabileceğinizi düşünmeye koyuluyorsunuz. "Öncelikle, beni aramaya geleceklere, burada olduğumu belli edecek bir işaret bırakmalıyım." diyorsunuz. Bu amaçla, gözünüz hep köpek balıklarında, suya giriyor ve bir ucundan yakaladığınız yelken direğinizi kumsala çekiyorsunuz. Direkle birlikte köpek balığının karnına dek soktuğunuz yelken bezi parça parça ve kan içinde... Bu direği; üzerindeki yelkenle birlikte, tıpkı bir bayrak gibi kumsala dikiyorsunuz.

Köpek balığının dişleriyle parçalanıp kanıyla boyanan bu garip bayrağın rüzgârla salınışını izliyorsunuz bir süre. Ardından da kumsal boyunca ilerleyerek adayı keşfe koyuluyorsunuz. Geri dönmediğinizi gören arkadaşlarınızın durumu deniz polisine bildireceğini, birilerinin sizi aramaya geleceğini umuyorsunuz. Adanın önünden geçerken de, kumsala diktiğiniz bayrağı görüp adaya çıkacaklarını...

Ancak şimdi tüm adayı dolaşp burada size yardım edebilecek birilerinin olup olmadığını anlamalısınız. Eğer bunu başarılırsanız, belki de buradan çok daha çabuk kurtulacaksınız. Sonuçta, burası küçük bir ada... İlerlemekte olduğunuz kumsalın bir ucu, sarp ve yüksek kayalıklarla sonlanıyor. Diğer ucunda da keskin kayalarla kaplı bir burun bulunuyor. Şimdi ne yapacağınıza karar vermeniz gerekiyor.

Kumsalın sağındaki keçi yolunu tırmanıp adanın tepelerine doğru ilerleyecekseniz, 16. sayfadan devam ediniz.

Yolunuzu bir duvar gibi kesen bu sarp ve yüksek kayalıkların ardına ulaşmaya çalışacaksanız, lütfen 40. sayfadan devam ediniz.

Önünüzde tıpkı bir duvar gibi dimdik yükselen bu yalçın kayalıkların öte yanında sizi nelerin beklediğini bilemiyorsunuz. Durduk yerde kendinizi tehlikeye atmak da istemiyorsunuz. Bu düşünceyle de doğruca, kumsalın hemen ardındaki yamacı döne kıvrıla tırmanan keçi yoluna yöneliyorsunuz. Akdeniz'e özgü ağaçların üzerini örttüğü koyu gölgeli bir yol bu... Tabii bu durumda değil çevrenizi, gökyüzünü bile göremiyorsunuz.

Mevsim yaz, hava sıcak... Yolsa dik mi dik... Yerde bulduğunuz bir sopaya dayana yaslanma tırmanmayı sürdürüyorsunuz. Bir vızıltı var yol boyunca peşinizi bırakmayan... Güçlü, yoğun sesler; ama tanımakta zorlanıyorsunuz. Ancak çok geçmiyor, bu gizemli seslerin sahipleriyle burun buruna geliyorsunuz.

Korkuyla, "Arı bunlar... Eşek arıları..." diye bağıyorsunuz. "Neredeyse birer serçe büyüklüğündeler bunlar ama..." Bu dev arıların, zehirli iğneleriyle sizi sokmaları hâlinde, dakikalar içinde öleceğinizi tahmin edebiliyorsunuz. O telaşla da, elinizdeki sopayı üzerinize bir savaş uçağı gibi pike yapan canavarlardan ilkinde doğru savuruyorsunuz. Sopa, şansınıza canavar arının tam başına isabet ediyor da, onu cansız yere serebiliyorsunuz.

Fakat bu canavarlar onlarca... Şu anda, size savaş açmış bir eşek arısı ordusu var karşınızda... Çevrenizi sarmışlar. Dört bir yanınızdan saldırıyorlar. Kendinizi bunların hangisinden koruyacağınızı bilemiyorsunuz. Elinizde sopa, sağa dönüp vuruyorsunuz; sola dönüp vuruyorsunuz. Sanki usta bir beyzbol oyuncusunuz. Hemen her vuruşunuzda bunlardan en az birini vurup yere deviriyorsunuz.

Şimdilik kendinizi koruyabiliyorsunuz. Ancak bu dev arı sürüsüne karşı daha ne kadar direnebileceğinizi bilemiyorsunuz. Bir ara, çevrenizi bulut gibi saran canavarlardan kurtulabilmek için yer değiştirmeye kalkıyorsunuz. Nereye bastığınızı bile görmeden, körlemesine birkaç adım atıyorsunuz. Ancak ayaklarınızdan biri, bir ağaç köküne takılınca, tökezlenip kendinizi yerde buluyorsunuz.

Çevrenizi saran dev arılar, belli ki böyle bir anınızı kolluyorlar. Yere düşmenizle birlikte, hepsi aynı anda üzerinize üşüşüyorlar. Peki, ama böyle yerde yatarken, kendinizi onlara karşı nasıl savunacaksınız? İçinde bulunduğunuz o koşullar altında, başka çare bulamıyorsunuz. Kendinizi o can korkusuyla, az önce tırmadığınız yamaçtan aşağıya bırakıyor ve yuvarlanmaya koyuluyorsunuz. Hem de olanca hızınızla ve üzerinize üşüşen o dev eşek arılarıyla birlikte...

Siz o anda sadece, çıplak olan yüzünüzü korumaya çalışıyorsunuz. Neyse ki üzerinizde kauçuk sörf giysiniz, ayakkabılarınız ve eldivenleriniz var... Siz böyle yamaç boyunca yerde yuvarlanırken, sizi izleyen eşek arılarının bir bölümü, altınızda kalıp eziliyorlar. Geri kalanlarsa, keçi yolunun başladığı kumsala değin peşinizden geliyorlar.

Kumsala varır varmaz, ayağa fırlamaya ve o canavarlarla yeniden savaşılmaya kalkışıyorsunuz. Ancak dev eşek arılarının arasına karışan atmaca büyüklüğündeki kuşları görünce, kendinizi yeniden yere atıyorsunuz. Neyse ki onları çok çabuk tanıyor ve rahatlıyorsunuz. Çatal kuyrukları, zarif gövdeleri ve kıvrak uçuşlarıyla kırlangıç bunlar... Fakat dev kırlangıçlar...